

Underbilag II.

Nye Oplysninger angaaende Fseffjorden.

Da Udvalget, som i dets Betænkning anført, har havt Anledning til at lægge særdeles Bægt paa, hvorledes Forholdene stillede sig paa Fseffjorden, efterat Nalevaadsbruget der er kommet saa stærkt i Gang, har det til det Sidste gjort sig Umage for at søge Oplysning om saadanne Kjendsgjæringer, der maa vejlede til den rette Opfattelse af Fjordens Fiskeriforhold og deres Behandling i Fremtiden. For i denne Henseende at lade Andre komme til Orde end de i Sagen saa nær interesserede Fiskere, har Udvalget gjentagne Gange henvendt sig til sagkyndige Mænd paa Stedet, som staa udenfor Striden, og forsaavidt disses oplysende Meddelelser ikke findes optagne paa Betænkningens Side 87, ville vi her tilføje nogle Uddrag af Kontrolsør Agerfkøvs Breve til Formanden med Bemærkning, at Lærer C. Brammer i St. Carlsminde har udtalt sig i samme Retning.

Indholdet af den første Skrivelse fra Hr. A. af 18de Juli 1874, Sagen angaaende, findes i det Bæsentlige optaget i Betænk. S. 87, Stykkerne 1873 og 74.

I Skrivelse af 25de Juli 1874 hedder det bl. A. . . „Forinden de jydske Fiskere i Aaret 1872 begyndte med Baaddene, dreves Fiskeriet her paa Fjorden med større og mindre Ruser samt Kroge og Stangning, hvorved Kyttboerne havde en jævn, om end ikke stor Fortjeneste. Dog skylder man Sandheden at sige, at der ogsaa dengang brugtes et Baad, hvorved der blev trukket langs Strandbredden paa ganske grundt Vand, og hvis Masket vare meget smaa, da ellers Nalen, hvoraf der mangen Gang gaaer 10 eller 20 Stkr. paa 1 Pd., løber igjennem. Altsaa et meget forfæsteligt Fiskeri. Ankomsten af de jydske Fiskere har imidlertid ganske forandret Fiskeriets Karakter. Efter først at have sat sig til Modværge mod et efter deres Mening uberettiget Indgreb i deres Rettighed til udelukkende Fiskeri i Vigene, toge de nu Del med hine i det fordærlige Baadfiskeri, der ikke skaaner selv den mindste Vig, og det er en almindelig og ofte udtalt Mening, at vore fortrinlige Nal ville i Løbet af saa Nar saagodtsom forvinde. Det vil altsaa vise sig her som andetsteds, at Fiskerne selv ere deres egen Næringsveis værste Fjender. Ligeledes siges det, at Baadbenes Masket iaar ere mindre end ifjor, og henses der til, at den fangede Nal er betydelig mindre end tidligere, er det vist næppe nogen Usandhed. Den eneste Udvei, der staaer tilbage for at ophjælpe det henrygende Fiskeri, er vistnok igjennem et Forbud, som rammer alt Baadfiskeri i Indrefjordene. . . .“

Kørvig den 29de Juni 1875. . . „Nalen er udsørt til Preussen, dels af et Berlinersejlskab, dels af Middelfart-Kvaaser for egen Regning (se forresten Betænkningen S. 87 Stk. 1875) . . . „Fiskeriet er utvilsomt i Altagende, og er end Antallet af Nal snarere større end tidligere, er paa den anden Side den enkelte Nals Bægt saameget ringere, og mange Nal af 1 Fods Længde og dertil svarende Kyttelse ere imellem de udsørte. Det er en almindelig Mening, at Baadfiskeriet er til Fordærv for Nalebestanden.“ . . . „Stangefiskeri dreves i Vinter paa Grund af det sjfkrre Sælg temmelig ivrigt. Der klages over, at Udbyttet i Indrefjordene kun daarligt svarede til Forventningerne; her var man derimod gennemgaaende tilfreds dermed . . . Smidleriid spiller Fiskeriet ved Kørvig ingen Rolle . . . vist er det, at Nalen her er større end længere inde i Fjorden; om det ligger dert, at den her har havt Ro for Drivvaadsfiskerne, skal jeg ikke kunne afgjøre . . .“

Kørvig den 13de Novbr. 1875. „I Henshold til det i Deres ærede Skrivelse af 7de ds. udtalte Ønske, undlader jeg ikke at underrette Dem om, at Nalefiskeriet i de sidste 2 Maanedes har været meget sparsomme med deres Besøg, sandsynligvis fordi de have været bekjendte med, at Fangsten kun var ringe, have udsørt Nalen over Land til Kjøbenhavn. Det er mig derfor umuligt at opgive, hvormeget der er blevet fisket i det Hele taget, og jeg maa indskrænke mig til, hvad der bevislig er affendt til Preussen, hvilket til Dato andrager 107,304 Pd. f hele Aaret. I Be-